

Vandaag wil ik u spreken over het geloof....Jezus horen wij zeggen vandaag: Ik ben het levende brood, uit de hemel, bij de Vader vandaan, en ook 'wie in mij gelooft, zal eeuwig leven.' Ik herinner mij dat ik deze tekst al 35 jaar geleden, op de kaart voor mijn moeder bij haar overlijden, heb gekozen. Geloven, blijven geloven....

Jezus gaat zoals wij hoorden vandaag, in discussie met de mensen: jullie komen me alleen maar achterna omdat ik jullie gister te eten heb gegeven, en jullie vragen nu wéér om een wonder en een teken, maar als ik uitleg, 'het is de Vader in de hemel die dit dóór mij laat gebeuren, en zeg dat ik uit de hemel en bij de Vader vandaan kom, dan geloven jullie dat niet...Jullie moeten me niet geloven op de volle buiken die jullie nu hebben, maar je moet me geloven op mijn woorden, dié zijn het levende brood...

Gelóóf in mij, zegt onze Heer, geloof in wat ik doe en zeg, en blijf geloven dan zul je leven...eeuwig leven... blijven geloven.....

U heeft misschien opgemerkt, het afgelopen half jaar, dat ik even in de wacht heb gestaan. Er kwam teveel en van alles tegelijk op me af en dan zegt je lijf dat je het even rustiger aan moet doen. Er zit niets anders op dan daarnaar te luisteren, en je kunt alleen zelf die beslissing nemen. We horen dat ook van elkaar...Misschien hebt u dat zelf wel eens ervaren in uw leven...dat u een stapje of een flinke stap terug heeft moeten doen, wat de aanleiding ook geweest moge zijn en bij de een zal de grens wat verder liggen dan bij de ander, dat is niet te voorspellen...

Maar op dat moment blijkt ook dat lichaam en geest niet altijd dié eenheid zijn die je had gedacht dat ze zouden zijn.... je wil dat wel, maar..... nee, het gaat even niet.....dan moet je even pas op de plaats maken en die keuze moet je zelf maken.

Voor mij is dan soms de oplossing om me te gaan richten op compleet andere dingen. Door even afstand te nemen van dagelijkse rituelen en me te richten op andere kanten, de creatieve hoek opzoeken van mezelf bv. die ik tijden verwaarloosd heb. Ook daarbij moest ik alweer uitkijken, om weer niet voor mezelf een te hoge lat op te gaan leggen, want dan zou ik weer in een zelfde, voor mezelf zelf gegraven kuil vallen.... tja ja, het valt soms niet mee , hoort dit ook misschien bij het ouder worden....

Voor mij is dan de enige constante houvast in zo'n periode, het blijven nadenken over mijn geloof, terug kijkend in mijn leven, wat heeft het toen met mij gedaan, wat heb ik ervan geleerd en meegenomen, zit ik nog steeds naar mijn gevoel, op het goede spoor. Het wás goed, het ís goed, maar verbeeld ik het me niet te veel, in de betekenis van echt een voorstelling ervan maken, ga ik het romantiseren. Maar dan komt ook het zoeken naar tekenen en bevestiging bij anderen, wie kan me verder helpen in mijn denken en mijn inzicht vergroten. Waar kan ik het zien en vinden...Weet u, ik ben ook een beetje gek hoor, want ik hou zó van mensen die geïnspireerd en bevlogen hun visie uit kunnen dragen... dat wil ik voelen en ervaren... daar wordt ik blij van. Zie je wel, denk ik dan, het ís toch zo, ga maar door, dan kan ik weer verder.... het komt wel goed...die inspiratie, die heb ik zélf ook zo nodig... zo brood nodig.....

En dan ga ik zoeken en kom ik weer terecht bij boeken en uitspraken van Huub Oosterhuis, en dan ga ik hem weer lezen, en dan denk ik ja.. ja... dat voel ik ook zo, ach kon ik ook maar zo spreken, zo mijn gevoel vertalen dat iedereen het begrijpt, wat ik ervaar! Om het zo te zien en te verstaan ! Het is zó wáár voor mij, zoals Huub vertelt over God, en Jezus en de wereld waarin wij dóór en in de Eeuwige ten leven zijn geroepen. Dat wij toch mogen bestaan.

Prachtig, daar leef ik dan écht van op en ik wil vandaag eigenlijk dat gevoel ook met u proberen te delen. Het is de taal van ónze eigen tijd, dat hebben we óók nodig om te verstaan waartoe we vandaag en morgen geroepen worden.

In de afgelopen weken was het thema 'Brood'. Brood, dat gedeeld en verdeeld wordt, om ons te laten zien dat wanneer wij maar écht naar elkaar omkijken, er genoeg is voor allemaal. Genoeg brood om in leven te blijven. Heel letterlijk dus. Want er was brood, als manna, in de woestijn van het joodse leven in het oude testament. Brood voor Elia, ook in de woestijn, allemaal tekenen waarin de solidariteit van de Eeuwige 'met mensen onderweg' beschreven wordt. Maar u hoort het goed, het gaat wél over mensen in een woestijn.....

Het gaat ook over brood, bij Jézus in de woestijn, waar de duivel hem vraagt stenen in brood te veranderen, en het verhaal van de 3 broden en 2 vissen, en dan vandaag de uitspraak van Jezus in het evangelie:

'Maar ikzelf ben het levende brood...' oeps, nu wordt het ineens even anders, het gaat nu over méér dan brood alleen....brood krijgt een andere dimensie, nu wordt het te moeilijk voor mensen.

Maar, kom op zeg, zeggen mensen dan tegen Jezus, wie denk je eigenlijk wel dat je bent...dat je dat durft te zeggen van jezelf

en ja, denk ik dan ook, wie is dan toch deze mens die dit van zichzelf zegt !
Wie zeggen wij dat hij is, wat betekent hij voor ons...wie is hij voor ons.....
denken wij daar zelf wel eens over na.....??

En dan lees ik over Jezus de woorden van Huub Oosterhuis, en daaraan voeg ik mijn eigen invullingen toe, wanneer Huub de woorden in het evangelie vindt om te duiden wie Jezus is:

-Jezus is de openbaring van god. hij is god op zijn duidelijkst.

inderdaad, duidelijker kunnen we God niet laten zien, denk ik dan ook.

- en Hij is het meest doorzichtige en ondubbelzinnige menskundige woord over de mens. De parabel van de mens. Beeld en gelijkenis van de mens.

hij is de ultieme mens zoals hij bedoeld is

-Hij is het minst omfloerste en verduisterde woord over god. Wie hem ziet, ziet de Vader. *hoe god wil zijn in en door mensen, vader, moeder, vriend,*

-Hij is de meest radikale oproep tot gerechtigheid: en naast hem, voor hem en na hem is plaats voor iedere profeet, voor iedere Franciscus van Assisi, voor iedere Marx en Luther King. voor ieder die zijn weg wil gaan... *want:*

heb je naaste lief als jezelf, behandel de ander zoals jezelf behandeld wil worden.

-Hij is dus ook beeld en gelijkenis van iedere mens -en- zijn -naaste.....

-Hij is met al die anderen samen, de parabel van het koninkrijk van god.....

bij ons..

-In hem worden ook zichtbaar alle mensen die ooit zijn gegaan, en nog zullen gaan ..'waar geen wegen gaan'/ 'overál heen' om het te vertellen.. *doe het dus maar, wees niet bang en ga op weg en vertel.....*

- in hem wordt hoorbaar de stem die vraagt 'waar is je broer'.....

wat zeggen wij dan vandaag aan de dag: verdronken in de Middellandse zee.... hij is het appél op ons geweten, we zijn verantwoordelijk voor onze naasten....

- hij 'draagt' de naam van de god der armen.....

want altijd kwam hij voor ze op.... de rechtelozen.....de kleinen, de zieken...

- hij heet 'heer'.....

heer ja, maar wel de heer die ons de voeten wast....

- hij is geest die levend maakt.

- en het is ook Hij die zegt: 'wie wil geven wat hij heeft, dié zal leven'.

en ja, waar dat beseft en gedaan wordt, zegt en zingt 'het christendom' in alle toonsoorten, zegt Huub:
dáár gebeurt de vrede die alle begrip te boven gaat.! :

daár gebeurt De Liefde van God, Onze Vader.

dáár gebeurt De Gemeenschap van de Heilige Geest.

Daar komt het 'koninkrijk van God' dichtbij.

en Daar wordt Het Lichaam opgebouwd. Van Christus.

Daar gebeurt het, dat mensen elkaar vertrouwen; een stuk brood aannemen uit elkaars hand; elkaar graag mogen, bewonderen, of niet graag mogen en dan toch elkaar niet bijten, verscheuren of laten barsten.

Komt dat voor ?? Ja, dat komt voor zegt het evangelie, het bestaat, die samenhang van mensen-voor-mensen, de een voor de ander en niemand voor zich.

En kijk naar onszelf, denk ik verder, zouden wij anders elkaar zo ontmoet hebben als het niet was, zo verzameld rond deze tafel ??? Zouden wij anders elkaar gesproken hebben, tot vriend geworden zijn, tot troost en steun in donkere uren, in zorg om en met elkaar... ik denk het niet ... het kán dus , en het gebeurt dus óók hiér en nú.....bij ons.....

en wie daar niet écht in gelooft, in die samenhang van mensen, mensen-mensen; wie zegt : ik kan het niet, ik ben geen held, die moet er maar niet aan mee doen, want, je kúnt je halfheid, je ongeloof, niet vieren, maar wél je verlangen naar heelheid, je proberen te geloven.

Wie het zou willen: Ik jouw brood, jij mijn brood, hij-ons-brood, die kan mee doen, wie hij of zij ook is.

Samen brood eten: beeld van een manier die pretentieloos durft te zijn. Maar zo staat er geschreven...zij kwamen ook bij elkaar in 'een of ander huis' en waren van harte gelukkig...

Dit alles te lezen maakt mij ook blij en gelukkig, ook blij en gelukkig om hier samen met u te zijn, in dít huis, rond deze tafel...

Want ook in de herkenning van gedachte goed, van mens tot mens, wordt de vonk en de ervaring gevoeld van het vuur en de bezieling die ons drijft in ons leven, geest van vuur, van verleden en heden en toekomst...

In de nacht van zijn lijden en dood heeft hij, die wij onze Heer noemen, brood genomen en gezegd: Ik wil gegeten worden, "ik ben het brood dat leven geeft", ik wil delen wat ik ben, met jou, mijn naaste en met ieder mens

En Jezus zegt vandaag dan ook nog tot ons :

"Wie dit gelooft, In mij gelooft, hij of zij, heeft eeuwig leven"

Moge het zo voor ons allen zijn.

amen.

Cecile Maagdenberg